Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36903
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

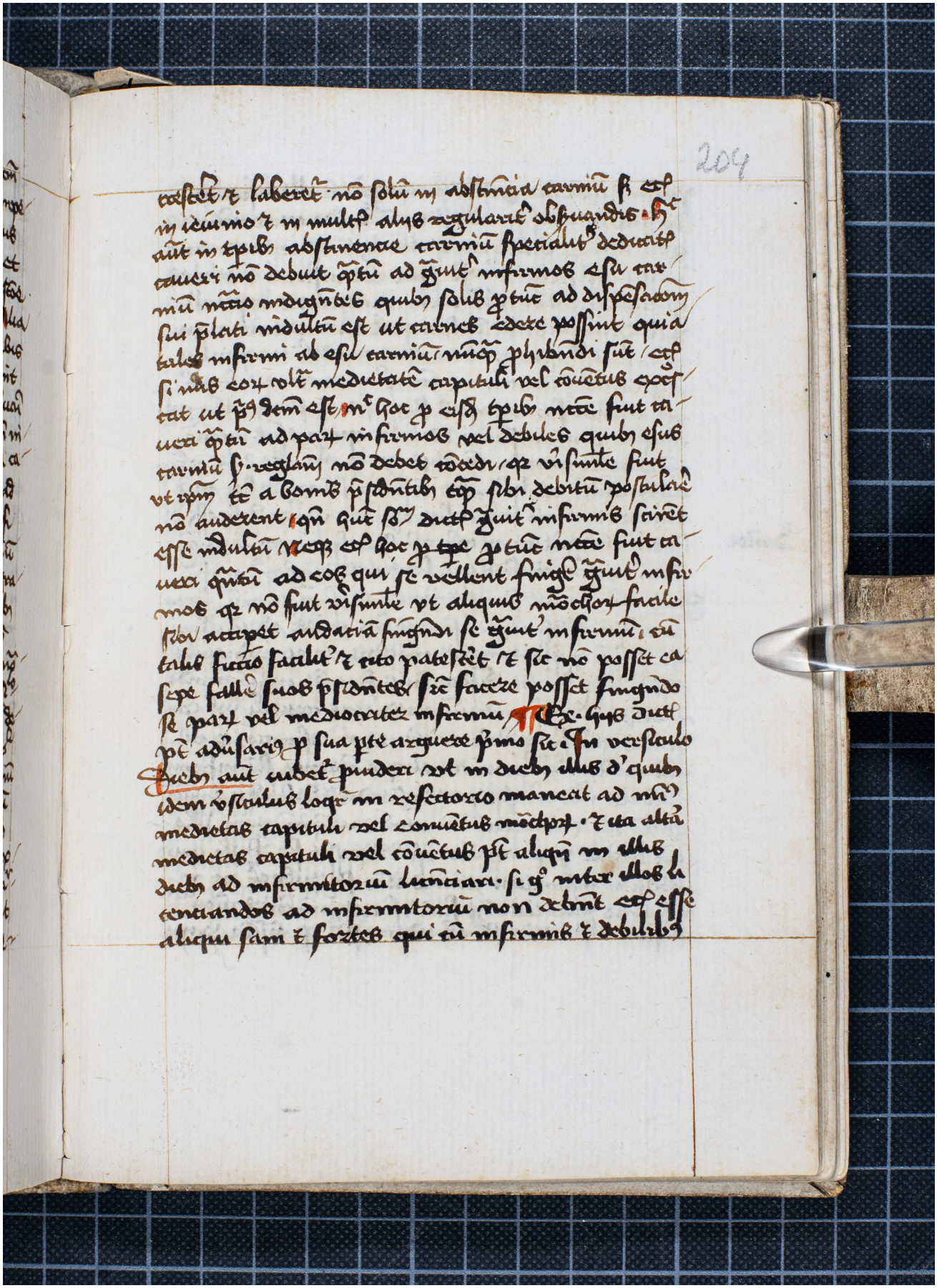

204

caset et laberet. nō solū in abstinēcia carnīū sed etiam
in ieunio et in multis aliis regularib⁹ observandis. Sed
aut in tpib⁹ abstinencie carnīū specialib⁹ dedicatis
cauere nō debuit optū ad gnū infirmos esu car
nīū nūtio indignātes quib⁹ solis ptūt ad dispensacōem
sui plati indultū est ut carnes edere possint quia
tales infirmi ad esu carnīū nūcp phibendi sūt. et
si nās cor volt meditate capitulī vel cōuētus eos
tat ut pīs dem est. nō hoc p casū tpib⁹ nūc fuit ca
uere optū ad part infirmos vel debiles quib⁹ esus
carnīū s. regulariū nō debet vedi. qz visum est
ut ipm te a bonis psōnis cōp sibi debitū postulare
nō auderent. qn hūt s. dicit gnū infirmis scirēt
esse indultū. Ecce et hoc p tpe pteū nūc fuit ca
uere optū ad eos qui se vellent fingere gnū infir
mos qz nō fuit visum ut aliquis nōcior facile
sibi accipet audacia fingendi se gnū infirmū. cū
talis facto facilē et cito pateret et se nō posset ca
pere fallere suos psōnes. sic facere posset fingendo
se part vel mediocriter infirmū. Ecce. hys dicit
pt adūsarij p sua pte arguere primo sic. In versiculo
Huius autem iubet pudere vt in diebus illis d'quib⁹
idem cōstitutus loqr in refectorio maneat ad min
meditatis capitulī vel conuētus mōcipit. et ita alta
meditatis capitulī vel cōuētus pt aliqui in illis
diebus ad infirmitoriū luminari. si gō intra illos li
cenciandos ad infirmitoriū non debent esse esse
aliqui sani et fortes qui cū infirmis et debilib⁹